

РЕШЕНИЕ

№ 3929

гр. София, 13.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в публично заседание на 12.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разгледа дело номер **1880** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 25, ал. 5 на Закона за хората с увреждания, вр. с чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.
Образувано е по жалба от С. Г. Н. срещу отказ да му бъде изплатена финансовата подкрепа, отпусната на неговата майка, обективиран в писмо изх. № 2209-94С-00-2532#1/01.01.2022 г. на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ - Л., потвърден от директора на РД „СП“ С. – град в писмо изх. № 22-94С-00-0400#1/07.02.2022 г.

В жалбата се поддържа, че отказите са незаконосъобразни, като противоречащи на материалноправните разпоредби и несъответстващи на целта на закона. Искане за отмяна на посочените откази, като се сочи, че жалбоподателят не цели встъпване в правата на наследодателя му, а да му бъде изплатено дължимата на нея, преди смъртта ѝ финансова подкрепа. Претендира присъждане на разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят е представяван от адв. И., която поддържа жалбата.

Ответникът не е ангажирал становище по жалбата.

Административен съд София град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка: Със заповед № СОЦО/Д-С-ЛЮ/2199/Д1/19.12.2018 г. на П. М. Н. е отпусната месечна добавка за социална интеграция по чл. 42, ал. 2, т. 1, т. 5 и т/ 7 от ЗИХУ, общо в размер на 33,75 лв., считано от 01.12.2018 г. до 31.12.2023 г.

На основание §7, ал. 1 и ал. 2, вр. чл. 70, т. 1-5 със Заповед №

СОЦО-Д-С-Л“ -2199/Д1/ФП/30.01.2019 г. ѝ е отпусната финансова подкрепа по чл. 70, т. 3 от ЗХУ в размер на 87 лв., считано от 01.01.2019 г. до 31.12.2023 г.

Видно от приложеното по делото удостоверение за наследници П. М. Н. е починала на 03.12.2021 г. Жалбоподателят С. Г. Н. е неин син единствен наследник.

Със Заявление вх. № 2209-94С-00-2532 от 31.12.2021 г. жалбоподателят поискал да получи дължимата на майка му финансова подкрепа за периода от 01.11.2021 г. до 01.01.2022 г.

Със Заповед № СОЦ/Д-С-ЛЮ/2199/Д1/ФП от 10.01.2022 г. е прекратена месечната финансова подкрепа, отпусната на П. М. Н., считано от 01.01.2022 г.

По повод подаденото заявление от жалбоподателя е било издадено писмо изх. № 2209-94С-00-2532#1/01.01.2022 г. на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – Л., с което същият е уведомен, че не може да бъде удовлетворено искането му за изплащане на финансовата подкрепа на неговата майка. Срещу така издаденото писмо е подадена жалба до директора на РДСП С. град, който с писмо изх. № 22-94С-00-0400#1/07.02.2022 г. е потвърдил отказа.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата срещу отказа е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 149, ал. 1 АПК, от лице, което има правен интерес от обжалването, поради което същата се явява допустима за разглеждане. Аргументи за допустимост на производството са също така и обстоятелството, че отказите са постановени от административен орган в кръга на правомощията му, с който се засягат права и интереси на жалбоподателя, поради което и на основание чл. 120, ал. 2 КРБ същите подлежат на съдебен контрол. Разгледана по същество жалбата е основателна.

Между страните не е спорно, че наследодателката на жалбоподателя е имала право на финансова подкрепа по чл. 70, т. 3 ЗХУ. Подкрепата е определена за срок от 01.01.2021 г. до 31.12.2023 г. Със заповед същата е прекратена, считано от 01.01.2022 г. Не е спорно и че на 03.12.2021 г. правоимащото лице е починало.

Периодите, за които се иска изплащане на помощта са м. 11.2021 г. и м. 12.2021 г.

Съгласно чл. 66, ал. 3 ППЗХУ месечната финансова подкрепа се отпуска от 1-во число на месеца, в който е изготвена индивидуалната оценка на потребностите, и се изплаща най-късно до края на месеца, следващ месеца, за който се отпуска, в рамките на бюджетната година с изключение на месечната финансова подкрепа, отпусната през месец декември, която се изплаща най-късно до 31 януари на следващата година.

Съдът приема за установено, че за претендираните месеци финансовата подкрепа е била дължима, като получаването ѝ не е елемент от фактическия състав при определяне на това, дали лицето има право да я получи. С други думи, неполучаването ѝ в съответния месец не погасява правото на лицето да получи финансова подкрепа на един по-късен етап, стига да е заявило такова искане в срока по чл. 25, ал. 6 ЗХУ.

Съгласно чл. 25, ал. 6 ЗХУ вземанията на лицата за финансова подкрепа се погасяват в срок три месеца от края на месеца, за който се отнасят. В случая финансовата подкрепа се отнася за месеците 11 и 12 на 2021 г.

Видно от приложеното удостоверение за наследници жалбоподателят е низходящ наследник на правоимащото лице. В състава на наследството се включват само имуществените права на наследодателя, като: правото на собственост върху

недвижими имоти и движими вещи, облигационните права, придобити от наследодателя преди неговата смърт в резултат на различни правни сделки, а така също и вземанията за обезщетения, авторските права и възнагражденията и др. Вземането на П. М. Н. е било дължимо за двата месеца, поради което се дължи неговото изплащане.

Следва да се направи разграничение между наследяването на вземането и наследяването на правото на финансова подкрепа.

Съгласно чл. 80, ал. 2 ЗХУ правото на финансова подкрепа е лично. Отказът от това право, както и прехвърлянето му са недействителни. В случая обаче тази разпоредба е неприложима, тъй като не се претендира наследяване на правото на финансова подкрепа, а наследяване на вземането, възникнало приживе на наследодателя.

По изложените съображения съдът намира оспорения отказ за незаконосъобразен и подлежащ на отмяна. Основателна е претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноските по делото в размер на 300, представляващи платено адвокатско възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 1 и ал. 2, Съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на С. Г. Н. отказ да му бъде изплатена финансовата подкрепа, отпусната на неговата майка, обективиран в писмо изх. № 2209-94С-00-2532#1/01.01.2022 г. на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ - Л., потвърден от директора на РД „СП“ С. – град в писмо изх. № 22-94С-00-0400#1/07.02.2022 г.

ОСЪЖДА Дирекция „Социално подпомагане“ – Л. да заплати на С. Г. Н. сума в размер на 300 лв., представляваща сторени по делото разноски.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: